

Jak přežít neopětovanou lásku

Když mi bylo dvanáct, byla jsem u tety na chatě. Zmítala jsem se v poryvech citů, protože vedle na chatě byl Honza. „*Teto,*“ vzlykala jsem. „*Co mám dělat, aby mě chtěl?*“ „*Chtěj ho!*“ řekla teta.

Lásku bohužel ke štěstí potřebuje většina lidí. Nejčastější varianta lásky je láska k partnerovi. Někdy to bývá partner opačného pohlaví a skoro vždycky je k vypuštění lásky nutné partnera získat.

Cítím potřebu teď upozornit, že se pokusím spravedlivě rozdělit své rady pro muže i ženy. Víím ale dopředu, že to půjde těžko, protože ženy zkrátka milují víc a protože muži, kteří připustí, že jejich láska je neopětovaná, nestojí za řeč!

Moje dcera šla nedávno na rande a hrozně se fintila. Zeptala jsem se jí. „*A dělají rodiče toho chlapce?*“ A dcera mi odpověděla: „*Jak to mám vědět, uždyť ani nevím, co dělá on!*“ To mne znepokojilo. Zeptala jsem

se proto dcery, jaký má při výběru chlapců žebříček hodnot. Nerozuměla mi. „*Jakej žebříček?*“ „*Na čem ti u něj záleží nejvíc?*“ řekla jsem trpělivě. „*No přece na tom, aby byl hezkej! Hlavně, aby byl hezkej!*“ řekla dcera. Rozčílilo mne to. Zahájila jsem výchovnou lekci na téma, jak důležité jsou u člověka duševní hodnoty a jak na zevnějšku pramálo záleží. Pak zazvonil telefon. Přerušila jsem svou přednášku a vzala ho. Když jsem sluchátko položila, dcera měla na tváři zvláštní úsměv. „*Kdo to byl?*“ zeptala se. „*Pavel,*“ odpověděla jsem. „*Jó, Pavel,*“ protáhla dcera. „*A chtěl s tebou jít na kafe a ty jsi řekla, že nemůžeš, i když dneska nic nemáš!*“ „*No...*“ přiznala jsem. „*A co?*“ „*No, že na tom mém žebříčku hodnot něco je!*“ řekla dcera. A něco na tom jejím měřítku hodnot tedy je. Náš rodinný přítel Pavel totiž šilhá a měří metr dvašedesát!

Když chcete získat pozornost muže, nenoste v kabelce verše od Byrona, nekupujte lístky do klubových kin, nenoste šedou mikinu a černé plátáky. Když chcete upoutat pozornost muže, tak zapomeňte na klišovitou frázi školních čítanek, ve kterých je napsáno: Lásku zevnějškem nezískáš! Když chcete získat lásku, držte se pravidla „tří M“, a to pravidlo je mou první radou. Zní totiž:

MELÍR, MAKE UP A MINI!

Mé dceři je osmnáct, fascinovaně ji sleduji, protože právě na ní paradoxně vidím,

kolika milostných chyb jsem se v životě dopustila, právě dcera mi otvírá oči, jak jsem mohla mít život mnohem snazší. Mne vychovali heslem: „Zaujměte intelektem.“ Má dcera se přímo ukázkově řídí radou, která zní: „Buďte hloupá!“ Má dcera ví proč. Když jsme byli v létě v Itálii, tak se tam skamarádila s jinou Češkou a obě se prudce zamilovaly do mladého italského číšníka. Mluvil výborně anglicky. Kamarádka mé dcery taky výborně mluvila anglicky. Kamarádka i číšník si asi šest dní sdělovali své postřehy na zvyky Italů, Čechů, Francouzů i Slováků. Má dcera – anglicky se učí stejně dlouho jako její prázdninová přítelkyně – mlčela. Nerozuměla ani slovo.

Po šesti dnech měla kamarádka žaludeční potíže. Má dcera šla na schůzku s číšníkem sama. Ve snaze přiblížit se jeho mateřštině ho srdečně přivítala. „*Buenos Aires!*“ řekla a... číšník jí nadšeně padl k nohám!

Mé přítelkyně mají zhruba stejně staré dcery, jako mám já. Byla jsem s nimi na chalupě a hovořily jsme o životě a já jsem jim opět velmi výchovně radila, jak mají muže vábit, jak by si jich chlapci po překotném intimním sblížení přestali vážit, až mi kamarádka dcery řekla: „*Já rozhodně nepodlehnu hned, já podlehnu až potom!*“ A když jsem chtěla vědět, kdy **potom**, tak mi zajímavě vysvětlovala, že prostě až... potom! Druhá kamarádka se naprosto nezajímala. Řekla: „*Já se sexem nespěchám, já ho normálně dělám!*“ A to jsem vzhledem k tomu, že všechny čtyři dívky

mají zatím v milostném životě úspěch, upřesnila ve své další radě takhle:

DO POSTELE HNED!

Protože když se tam něco začne, tak... je velmi pravděpodobné, že to bude pokračovat.

Většina časopisů tvrdí, že pro ženu je ideální, když se bude v životě chovat prakticky a dokáže si vždycky poradit sama.

Já žádné velké ambice vystačit si sama nemám. Zase mne v dětství poučila teta. Za prvé mi řekla, že ona nikdy nechtěla být holkou do nepohody, že chtěla být vždycky naopak dárou v pohodě, a když jsme jednou byli na nádraží a já tam byla se svým mužem a taky se strýcem a horečně jsem se sákala po našich kufrech a sháněla jsem se, na které jít nástupiště, tak mi teta – bělovlasá stařenka – naléhavě zašeptala: „*Nech je dělat ty nedůležité věci!*“

A proto má další rada je: **nebuďte schopné, výkonné a samostatné. Daleko víc na vašeho potenciálního partnera zapůsobí, když...**

BUDETE VÍLOU!

V deváté třídě má kamarádka milovala kluka z béčka. My chodili do céčka. Neuhnala ho sama, uhnaly jsme ho kolektivně. Pět holek měl na krku. Psaly jsme mu milost-

né dopisy, telefonovaly mu milostné vzkazy, chodily jsme ulicí, kde bydlel, a pořád jsme mu předhazovaly, jak ho Alice šíleně miluje, jak je Alice hezká, jak se Alice líbala i s klukama z průmyslovky, až Olda z béčka požádal Alici, aby s ním šla do kina. Alice byla tehdy tou honbou – trvala asi osm měsíců – tak uštvaná, že film absolvovala, a když jsme s ní druhý den triumfálně chtěly slavit její milostný úspěch, tak nám znechuceně řekla: „*Už ho nechci. Potí se mu ruce.*“

Rada psychologů, jak získat partnera, o kterého máte zájem, zní: Nepoužívejte nefér metody! Má daleko prověřenější rada je:

NENÍ NAD ŠPINAVÉ TRIKY!

Myslím, že nejklassičtější úskočnou finitou je tahle velmi frekventovaná věta: „*Toužím mít tvoje dítě a slibuju ti, že JINAK po tobě nebudu nic chtít!*“

Mimochodem – já se tvářím, bůhvíjaký jsem expert na to, jak má žena dostat muže, a přitom jsem sama nalétla svému muži.

Kdysi dávno, když mne chtěl (velmi dávno to bylo), tak mi po noci vášně svěřil, že se má za čtrnáct dní ženit. Tvrdil, že je na svatbu všechno přichystané a že ta svatba být prostě musí. Pak, když viděl, jak jsem ochromená zoufalstvím (velmi dávno to bylo), tak mého muže najednou napadlo, že jediným řešením bude, když sice za čtrnáct dní bude mít

svatbu, ale nevěsta nebude ta dívka, co si ji má vzít, že nevěstou budu já!

Bylo mi dvacet, bylo září, začala jsem studovat vysokou školu a... byla jsem vdaná! A jsem dodnes.

Jak získat někoho, kdo nás nechce?

Pořád nám vtlokají do hlavy: **Neztraťte sebeúctu!** Pořád jde kolem hlas: **Není nad důstojnost.** Pořád se říká: **Nejhorší jsou hysterické scény!**

Má přítelkyně milovala muže v Americe. On se tvářil, že ji taky miluje. Přítelkyně spořila a jela za ním. A když přiletěla, tak zjistila, že on ji možná taky miluje, ale že se určitě miluje ještě s další ženou. Příšernou! Přítelkyně hned první večer po příletu rozdrápala svému miláčkovi obličej, rozbila mu nábytek, dvě a půl minuty se válela po koberci v křeslích a pak – finančně i psychicky zruinovaná – odletěla do Čech.

Vztah nakonec dopadl báječně. Američan s přítelkyní dnes žije v Praze a přítelkyně tuhle řekla: „*Robert mi vždycky tvrdil, že nesnáší hysterky. Nedávno měl ale takový zasněný úgraz, a když jsem se ho zeptala, na co myslí, tak mi řekl, že si vybavil, jak ho jeho první žena při odhalení nevěry špičatou botou hystericky kopala do žaludku. A tak mě napadlo, že muži sice nesnášejí hysterky, ale... že kdybych tehdy v Americe neudělala tu strašnou scénu, že by za mnou nikdy nepřijel!*“

A to je pravda. Nebojte se proto scén,

slz, výčitek, hádek a předstíraných sebevražd. Když chcete získat lásku, tak jde o život! A když jde o život, tak...

MUSÍTE VYHRÁVAT, PAK NIC NEBOLÍ!

Nejde přece o to, aby si nás partner vážil, jde o to, aby nás – krásné, pitomé, křehké, ochotné, rafinované a zamilované – MILOVAL!

A teď ještě dvě drobné rady navíc: Ženy! Neopětovanou lásku přežít nelze! Lze ale celý život zasvětit lovu na toho, koho jste si vyhlédly. A mimochodem, když se pes žene lesem za kořistí, tak vůbec nepřemýšlí o důstojnosti. Štve prostě to zvíře tak dlouho, dokud ho nedostane!

A teď se obracím k vám, mužům! Jestli máte pocit, že vaše láska není opětovaná, a jestli chcete přežít, tak...

TAK SE NA TO VYKAŠLETE!

Nás žen je přece dost!